

COMMENTS ON A MEETING HELD IN TORONTO ON JUNE 2, 2012

A community meeting, to which members of the Eastern Eparchy of the Ukrainian Orthodox Church of Canada were invited, took place on June 2, 2012, in Toronto. It brought together many people from around the area, and even farther afield, to discuss matters of concern to a significant portion of Ukrainian Orthodox believers in Canada, triggered by the visit in Canada by leaders of religious communities in Ukraine, in particular, the Primate of the Ukrainian Orthodox Church Kyivan Patriarchate.

Our Hierarchs, the Consistory and Clergy across Canada welcome all sincere and genuine efforts to grow and develop our Ukrainian Church in Canada and to energize our parishes, as we share in our struggle toward spiritual fulfillment and the salvation of our faithful. There is some concern that this meeting might not achieve the goal proclaimed by the name of the brotherhood it formed, i.e. the Revitalization of Ukrainian Orthodoxy in Canada.

A thorough knowledge of the history of our Church in Canada, its unique organizational structure, its deep roots in our ancestral homeland of Ukraine, and its decades-long efforts to attain and maintain beneficial and necessary relations with other Orthodox Churches and the wider Christian world, are essential foundations for the continual movement toward the relevant, thriving and grace-filled Church we so much need. While the Toronto meeting attempted to embark on that important investigation, this excellent opportunity to broaden that understanding does not seem to have succeeded. Many of these issues are very complex, with different possible interpretations, and it is important that a diversity of perspectives be presented to foster a better understanding of them. Some of the more fundamental challenges facing Ukrainian Orthodoxy in Canada were not discussed at all.

A clearer, more expansive understanding of our long and complex history may have resulted in conclusions other than those arrived at by some of the meeting's participants, which included the creation of this new brotherhood. Brotherhoods, (or Bratstva), emerged in Ukraine in the 17th century, not just to ensure that the voice of the laity (Cossacks, merchants, the nobility and other faithful) was clearly heard in the Church, but, in fact, to preserve the continuity of the Orthodox Church, at a time when the Church Hierarchy was either absent or unable to take its rightful place in the governance of the Kyivan Church. This became a very powerful movement, which brought about the complete re-formation of the Orthodox Church in Ukraine - in fact, the creation of a dynamic Church, filled with energy and commitment. The Bratstvo movement's development of a system of conciliar governance (Sobornopravnist') had a profound and direct role in shaping the unique identity of the Kyivan Church.

Many observers, Church historians and scholars would argue that the legacy of the Bratstvo movement forms the ideological basis for the organizational

structure of the present-day Ukrainian Orthodox Church of Canada. Our Church, with its own conciliar system of decision-making (Sobornopravnist'), ensures that the laity is directly involved in its governance. Major issues are discussed and debated at our Sobors, where lay and Clergy delegates from Parishes across the country gather together with our Hierarchs to decide upon the fundamental issues facing our Church, including the election of our Primate and Hierarchs. The Sobor also elects a Consistory and Presidium, with Lay and Clergy representation, to work with our Metropolitan to guide and manage our Church in its day-to-day life.

This system of Church governance, wonderfully oriented on the people of God, is unique in the Orthodox world (and even among many other traditional Churches). It is something of which we can be very proud, as it has helped our Church navigate its way through many troubled waters on the sea of life. And, incidentally, through the Articles of Agreement signed between our Church and the Ecumenical Patriarchate of Constantinople, this system, Sobornopravnist', has been recognized by ecumenical Orthodoxy as a legitimate form of governance. This allows our Ukrainian-Canadian Church to potentially influence the on-going discussion regarding the governance of the Orthodox Church worldwide, including Ukraine, in a meaningful and direct way.

While no earthly social system can ever be perfect, a process by which informed and engaged people of good and free will seek to arrive at a consensus will inevitably produce the best results humans can achieve. This does not mean that every individual's specific wishes and desires are always accommodated, but we have learned that the process of subjecting one's own ego to the collective will, especially when this is nurtured by prayer, reflection and humility, brings the greatest personal reward to everyone.

We are confident that the means of revitalizing our Ukrainian Orthodox Church of Canada (and of overcoming the many challenges She faces) are *already* in the hands of us all. We have been sealed with the gift of the Holy Spirit. We journey together in a Church which treasures the system of Sobornopravnist' our Church founders so wisely established. We are strengthened by our rich Ukrainian liturgical and spiritual traditions, which are integral components of our Faith and identity in Canada. It is up to each and every one of us to understand, freely submit ourselves to, and use these great gifts and treasures to build, grow and energize our Church for the glory of God and the salvation of our people!

**Briefing and Information Team of the Ukrainian Orthodox Church of
Canada**

ЗАУВАГИ СТОСОВНО ВІЧА, ЩО ВІДБУЛОСЯ У ТОРОНТО 2-ГО ЧЕРВНЯ 2012 Р.

У день 2-го червня 2012 р. в Торонто відбулося віче, на яке були запрошені вірні Східної Єпархії Української Православної Церкви в Канаді. У ньому прийняли участь чимало довокільох людей, а навіть прибули учасники з-далека, щоб обговорити питання важливі для багатьох українських православних віруючих Канади, яких викликав візит у Канаді керівників релігійних громад в Україні, а зокрема Першоєрарха Української Православної Церкви Київського Патріархату.

Наші Ієрархи, Консисторія і Духовенство по всій Канаді вітають усі щирі й автентичні зусилля, спрямовані на зріст і розвиток нашої Української Церкви в Канаді та на активізацію наших парафій, у нашому змаганні за духовне вдосконалення та спасіння наших вірних. Та є певні занепокоєння тим, що ця зустріч могла не досягти мети проголошеної ім'ям братства, яке сформувалося на ній, тобто Відновлення Українського Православ'я в Канаді.

Широке знання історії нашої Церкви в Канаді, її унікальної організаційної структури, її глибоких коренів у нашій прабаб'яківщині Україні, та її багаторічного зусилля досягнути й розвивати корисні і необхідні зв'язки з іншими Православними Церквами і ширшим Християнським світом - необхідні основи для дальшого постійного посування справи творення релевантної, процвітаючої і благодатної Церкви, яка нам так потрібна. Хоч нарада в Торонто намагалася приступити до цього важливого розслідування, цю чудову нагоду розширити своє розуміння таки, здається, не вдалося. Багато з цих питань - дуже складні, з різними можливими інтерпретаціями, і їх конечно треба представляти з різних кутів зору, щоб краще зрозуміти. А деякі з найбільш фундаментальних проблем, що стоять перед Українським Православ'ям у Канаді таки не обговорювалися взагалі.

Чіткіше, ширше розуміння нашої довгої і складної історії, можливо, призвело б до висновків відмінних тих, що їх прийняли деякі учасники зустрічі, а між ними й саме створення нового братства. Братства з'явилися в Україну в 17-му столітті, та не тільки для того, щоб голос Мирян (козаків, купців, дворян та інших вірних) ясно почули в Церкві, але, насправді, щоб зберегти безперервність Православної Церкви, в той час, коли церковні Ієрархи були або відсутні, або не в змозі зайняти гідне місце в управлінні Київської Митрополії. Стало це дуже потужним рухом, що призвів до повного переформування Православної Церкви в Україні - насправді, створення динамічної Церкви, наповненої енергією і посвятою. Оформлення Братським рухом системи соборного управління (Соборноправності) відіграло вирішальну і безпосередню роль у формуванні унікальної ідентичності Київської Церкви.

Багато спостерігачів, церковних істориків та вчених стверджують, що спадщина Братського руху дала ідеологічну основу організаційної структури сучасної Української Православної Церкви в Канаді. Наша Церква, зі своєю соборною системою прийняття рішень (Соборноправністю) гарантує

безпосередню участь Мирян у її управлінні. Основні питання розглядаються і обговорюються на наших Соборах, де делегати - Миряни й Духовенство - Парафій по всій країні збираються разом з нашими Ієрархами, щоб рішати основні проблеми, що стоять перед нашою Церквою, в тому числі обрання нашого Першоієрарха та Ієрархів. Собор також обирає Консисторію і її Президію з представництвом Мирян і Духовенства, щоб працювати з нашим Митрополитом над керівництвом і управлінням нашої Церкви в її щоденному житті.

Ця надзвичайно орієнтована на народ Божий система церковного управління не має аналогів в Православному світі (і навіть серед багатьох інших традиційних Церков). Це щось таке, чим ми можемо пишатися, тому що це дало змогу нашій Церкві перепливати через багато неспокійних вод на морі життя. І, до речі, за статтями Угоди, підписаної між нашою Церквою та Вселенським Константинопольським Патріархатом, ця система Соборноправності була визнана Вселенським Православ'ям законною формою правління. Це дає змогу нашій канадській Українській Церкві потенційно поважно й прямо впливати на поточні обговорення щодо керівництва Православної Церкви по всьому світу, включаючи в Україні.

Хоча ніяка земна соціальна система ніколи не може бути досконалою, то процес, яким добре поінформані й віддані люди доброї і свободної волі намагаються досягнути консенсус, неминуче приносить найкращі результати, яких тільки можуть люди досягнути. Це не означає, що конкретні побажання кожної людини завжди здійсняться, але ми переконалися у тому, що процес підкорення власного «я» колективній волі, особливо якщо його підсилюють молитва, осмислення і смиренність, приносить кожному найбільшу особисту нагороду.

Ми впевнені, що засоби поживлення нашої Української Православної Церкви Канади (і подолання багатьох проблем, з якими вона стикається) - уже в руках кожного з нас. На нас печать дару Святого Духа. Ми - спільні подорожні в Церкві, яка цінує скарб системи Соборноправності, якого так мудро встановили наші засновники. Ми зміцнюємося багатством українських літургійних та духовних традицій, які є невід'ємним складником нашої Віри та ідентичності в Канаді. На кожному з нас лежить відповідальність зрозуміти, свobodно підчинитися, і вживати ці великі дари та скарби, щоб будувати, розвивати та активізувати нашу Церкву на славу Божу і спасіння нашого народу!

Команда брифінг та інформації Української Православної Церкви в Канаді